

Afscheidscadeau

Marijn Jansen
advocaat te Peize¹

De Hoge Raad besloot op 30 juni jl. dat onjuiste persoonsgegevens niet in de weg staan aan verlening van de Nederlandse nationaliteit, tenzij daardoor een antecedentenonderzoek onmogelijk wordt gemaakt. Besluiten ná 1 april 2003 kunnen alleen door intrekking vervallen. Marijn Jansen, die in het vorige nummer over de nationaliteit van Hirsi Ali schreef (Advocatenblad 2006-9, p. 416-419), trekt enkele vergelijkingen en meent dat de Hoge Raad de bedoeling van de politiek nog steeds niet ruim genoeg neemt.

De Hoge Raad gaat in zijn arrest van 30 juni jl.² gedeeltelijk 'om' ten opzichte van zijn arrest van 11 november 2005³ en geeft een andere invulling⁴ aan de gevolgen voor iemand die de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) onjuiste personalia opgeeft als hij naturaliseert. De Hoge Raad oordeelt als eerste nuancerend, dat van iemand die *na* 1 april 2003⁵ Nederlander is geworden, de Nederlandse nationaliteit niet (meer) non-existent kan zijn. Deze nationaliteit kan slechts worden ingetrokken ex art. 14 lid 1 Rijkswet op het Nederlandschap (RWN). Daarbij moet de minister individueel toetsen waarom de fraude moet leiden tot verlies van het Nederlandschap.

Voor personen die *voor* 1 april 2003 zijn genaturaliseerd geeft de Hoge Raad aan dat non-existent mogelijk blijft. Dit vanwege het feit dat de wetgever weliswaar in de overgangsbepalingen⁶ aangaf dat de intrekkingmogelijkheid óók geldt voor personen die voor de inwerkingtreding van de wet Nederlander zijn geworden, maar niet bepaalde dat 'rechtsgelov' werd verleend aan eerdere naturalisatiebeschikkingen.

De Hoge Raad geeft daarmee te kennen niet op het terrein van de wetgever te willen komen en roept impliciet op tot wetswijziging.

ANTECEDENTENONDERZOEK MOGELIJK

Nu de minister in haar brief van 27 juni jl. aan de Tweede Kamer schrijft, dat zij 'alles in aanmerking nemende' tot de conclusie komt dat 'het naturalisatiebesluit van 1997 mevrouw Hirsi Ali voldoende identificeert en dat zij daarom het Nederlandschap inderdaad heeft verkregen',⁷ denk ik dat in de praktijk een nieuw beleid zal ontstaan. Het gaat immers volgens de regering om de feitelijke identificatiemogelijkheden en niet (meer) om de vraag of de letters en cijfers precies de persoon hebben aangeduid.

De minister geeft aan dat zij het door de IND tot nu toe gehanteerde beleid nog steeds het juiste acht, maar geeft slechts de voorbeelden van een verkeerde transcriptie of een verschrijving van een naam.⁸ Daárvan had de Hoge Raad echter al gezegd dat het om uitzonderingsgronden gaat waarbij de non-existent van de nationaliteitsverlening niet opgaat.

De Hoge Raad geeft als tweede nuancering aan dat voor bijzondere omstandigheden die meebrengen dat de betrokkene voldoende geïdentificeerd was ten tijde van de naturalisatie, 'nodig [is] dat, ondanks de onjuistheid van de verschaft persoonsgegevens, omtrent de ware identiteit van de aanvrager bij de instanties die de aanvraag moesten onderzoeken en beoordelen, een zodanige duidelijkheid heeft bestaan, dat niet gezegd kan worden dat de onjuistheid van de persoonsgegevens hun onderzoek en beoordeling belemmerd heeft.'⁹ Een mogelijk antecedentenonderzoek staat dus centraal.

ANDERS DAN DE POLITIEK

De minister schrijft, dat 'Bij acceptatie van de juistheid van de naam Ali, acht ik de onjuistheid van het geboortjaar op zichzelf onvoldoende om de identificatie van betrokkene in twijfel te stellen.'¹⁰ Omdat de Hoge Raad in het vorige arrest bepaalde dat *slechts* van belang is of de opgegeven personalia de juiste persoon betreffen, kan niet anders geconcludeerd worden dan dat de onjuiste geboortedatum Hirsi Ali niet identificeerde. De persoon met de opgegeven geboortedatum bestond in 1997 niet; ook niet onder de naam Hirsi Magan.

De *oude* lijn van de Hoge Raad volgend komt de minister dus tot een onjuist, maar blijkbaar gewenst, gevolg. Met andere woorden: die oude (bevestigde) lijn van de Hoge Raad klopt volgens de minister niet. De Tweede Kamer heeft haar daarin, zij het morrend, gevolgd. Vooral dit laatste maakt dat de Hoge Raad voor naturalisaties vóór 2003 de bedoeling van de politiek niet ruim genoeg genomen heeft en daarvan afwijkt. M.i. had niets er aan in de weg gestaan om in art. 14 RWN een afscheid van het verleden te lezen die de intrekkingmogelijkheid uitdrukkelijk ook aanwees voor beschikkingen vóór 2003. Ook dan moet de non-existent dus verboden terrein zijn.

HOOP GLOORT

Achteraf kan worden gezegd dat de kwestie Hirsi Ali niet nodig was geweest indien was gewacht op dit arrest. Het arrest geeft immers aan dat als bij haar naturalisatie door de IND controleerbaar was wie zij was zij Nederlandse is gebleven. Waarschijnlijker is echter dat de kwestie juist nodig was om dit arrest te doen wijzen. Zonder alle commotie was de Hoge Raad m.i. namelijk niet 'omgegaan'. Ik zie het dan ook maar als een afscheidscadeau van Hirsi Ali. Immers: 'Uitgangspunt van het recht en dus van het kabinetsbeleid is dat gelijke gevallen gelijk behandeld worden.'¹¹ Voor de bekende elf personen of gezinnen die nog afwachten en voor de 58 zaken waarin al is vastgesteld dat de betrokkenen niet de Nederlandse nationaliteit bezitten,¹² gloort dan ook hoop, zij het voorlopig nog niet meer dan dat.

1 Bij het Raethuys Advocaten, op persoonlijke titel
2 LJN AV0054
3 LJN AT7542
4 R.o. 3.4.3 en 3.4.4

5 Het tijdstip van inwerkingtreding van de herziene RWN
6 Art. II lid 1 Wijzigingswet RWN
7 Brief van 26 mei 2006, 06-JUST-B-51

8 Idem
9 R.o. 3-5
10 Brief van 26 mei 2006
11 Idem
12 Idem